1875. VII. évfolyam. 223. szám. Szerda, november 17.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postan küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

M. N. MÚZEUM KÖNYVTÁRA

Ujabb kisérlet.

Nosza rajta! Döntsük halomra a régi intézményeket, s a mi az önkormányzatból megmaradt ez ideig a megyék kezében, azt kell most verni. „Szabadelvü“ uton tehető ez. Oly irányban halad kormányunk, hogy valóban elmondhatjuk: minden utja Bécsbe visz.

Megyekikerekités és uj rendszer behozatala vár a mai kormányra. Nagy feladat. Megbirja-e vajon?

A szabadságharcz lezajlása óta, midőn a megyei önkormányzat eszméje oly szép fejlésnek indult, mintegy öt féle megyei kormányzati rendszerrel nyomorittatott meg a nemzet. De hiszen jól tudjuk, hogy e nyomorok nagy részében idegen hatalom osztakoztatott bennünket.

Ujabb kisérlet tételére Tisza Kálmán belügyér vállalkozott. Ő a virilis intézmény meghagyása mellett egy állandó közigazgatási tanácsra akarja ruházni azon teendőket, a miket eddig a megye végzett.

Erővel elakarják ugyan hitetni a kormánynak vak követői, hogy az uj javaslatban ott van az önkormányzat, de bizony a ki a közigazgatási bizottság hatáskörét s szervezetét csak első tekintetre is meglátja, lehetetlen, hogy legkevésbé is tiszteletben tartsa azon „önkormányzati elvek“-et, a miket a jelenlegi kormány akar érvényre juttatni.

Régen szivárognak már ki „illetékes körökből“ a rémhirek, hogy az ujkormány megakarja a megyék önkormányzati eszméjét semmisiteni. De hivatalos alakban csak a nyilvánosságra jutott miniszteri javaslatból értesülhetének arról.

Csodálatos a nemzet részéről azon közöny, a mely e tárgyban nyilatkozik.

Midőn csak hire járt, hogy egyes megyék területeit — a czélszerübb kikerekithetés kedveért — megcsonkitják: — özönnel mentek a kérvények s küldöttségek, hogy a „történelmi mult“ kedveért ez vagy ama rész hagyassék meg továbbra is az illető területhez csatolva.

Országos volt a forrongás a kikerekitésnek már csak hirére is.

És most, a midőn „a haza védbástyái“-nak, a megyéknek önkormányzati joga van fenyegetve, alszik a nemzet, mintha csak nem is az ő érdekéről volna szó.

Ily körülmények közt a kormány nyugodtan mondhatja, hogy a nemzet maga is óhajtja, mert hallgat.

A fővárosban ugyan e részben indult némi mozgalom, de ez csak magára a fővárosra vonatkozik, s irtózván ott is a Tisza Kálmán által ujabban alkotott közigazgatási törvényjavaslattól, azt akarják, hogy e törvény alól a főváros vétessék ki, s inkább maradjon meg a régi Deák-párt által hozott fővárosi törvény, mert még azt is jobbnak találják, mint ez uj kisérletet.

Ébredjen fel tehát a nemzet valahára, s éljen azon jogával, hogy kérvényezzen oly tervek keresztül vitele ellen, a melyek saját érdekeit vannak hivatva megsérteni.

Vigyázzunk, mig késő nem lesz a mozgalom. Most is erősen hangzik már a hir, hogy a kormánypártiak magok sem szégyenlik bevallani, mikép — a mit Tisza akar, azt keresztül is viszi.

Épen ezért félnek némelyek, hogy Szabolcsmegye eltöröltetik a földnek szinéről, talán azért, mert ellenzéki.

Mások ismét azon hitben vannak, hogy a tervezett Hajdumegye Debreczen székhelylyel nem jönne létre, mert ez is lehetne ellenzéki.

S még sajnosabb az, hogy a legtöbben hiszik, mikép kormányunkat az ily „magas szempontok is vezérelhetik.

Nagyobb mindennél az uj megyei közigazgatás kérdése.

Ez uj kisérlet tönkre teheti alkotmányosságunkat talán örökre.

Jó lesz ezt is meggondolni.

Egy civis.

— **A megyék, kerületek**, vidékek és székek, 1876. évi közigazgatási-, árva- és gyámhatósági kiadásainak fedezéséről szóló belügyminiszteri törvényjavaslat meghatározza, hogy a megyék, a szepesi XVI. város, a Jászkun és Hajdu kerületek, Kővár, Fogarass és Naszód vidékek és a székely székek közigazgatási-, árva- és gyámhatósági kiadásaira, valamint a királyföldi hatóságoknak „adjutum salariale“ czimen járó államsegélyre az 1876. évben, a mennyiben a törvényhozás időközben másként nem intézkedik, 4,950,000 frt fog az állampénztáról kiszolgáltatni. Ezen törvény hatályának ideje alatt az emlitett törvényhatóságoknak ezen czélokra házi adónak kivetése meg nem engedtetik. Ezen összeg a belügyminiszter által az illető törvényhatóságok között akként fog felosztatni, hogy minden törvényhatóság oly összegben részesitessék, a melyet az a belügyminiszter által az 1872., 1873., 1874. és 1875. évekre helybenhagyott költségvetése alapján tényleg igénybe vett, a mennyiben ezen összeg szükségét az 1876. évre is igazolja. Az egyes törvényhatóságok részére megállapitott évi illetmény havi részletekben előzetesen szolgáltatik ki.

— **Az ujonczozási törvényjavaslat**, melyet a honvédelmi miniszter legközelebb a ház elé terjesztett, a következő intézkedést tartalmazza: „A hadsereg és a hadi tengerészet törvény által szabályozott számerejének biztositása végett a magyar korona országaira eső 40,933 főnyi ujonczjutalék és az ehhez megkivántató 4093 főnyi póttartaléknak kiállitása az 1876-ik évre megszavaztatik. Ezen ujoncz- és póttartaléki jutalékok, az 1856-ik, az 1855. és 1854-ik évben született hadkötelesek korosztályaiból állitandók ki.“

— **A pesti magyar kereskedelmi bank zálogleveleit** a pénzügyminiszter f. hó 2-án kelt rendeletével az állam és magán felek közötti ügyletekben, pézügyi hatóságoknál és hivataloknál leteendő biztositékul, tőzsdeértékben elfogathatóknak jelenti ki.

— **A kincstárdijak levonásával terhelt államtiszti fizetések** iránt a pénzügyminiszter f. hó 5-én kibocsátott rendeletében megállapitja, hogy azok, akár meghaladja a keresetadó a szolgálati dijat, akár nem, a szabályszerü 12 havi időszak tartama alatt mindenkor adómentesek.

Milyen hát a nép terhe?!

Mindennapi a panasz, hogy már nem vagyunk képesek a terheket viselni, hogy pusztulunk ezen áldásos közösügyes állapotban, természetes, hogy a nagyságcs és méltóságos államférfiak, ezen felkiáltásra mentől kevesebbet adnak, sőt talán nem is hiszik, mert ha hinnék, lehetetlen, hogy a romlottság oly fokán állanának, miszerint naponként ujabb terheket halmozzanak e kiéhezett népre.

Ők nagy bölcsen csak azt számitgatják, hogy mennyit fizetünk az államnak, egyéb terhekről nincs tudomásuk, pedig ime egy közönséges polgár ennyi terhet visel évenkint: állami adót 34 frt 93 kr, községi adót 4 frt 90 kr, közmunka válságot 6 frt, bérelt legelőért 3 frt 20 kr, közlegelőért 1 frt 10 kr, papbért középszámitással 4 frt 57 kr, tanitóbért középszámitással 2 frt, községi kovács középszámitással 1 frt 20 kr, hegyipásztor bért 1 frt 78 kr, mezőkerülő bért 2 frt, ménes pásztornak 2 frt 22 kr, borjupásztornak 1 frt 50 kr, csürhésnek csak két darabért 1 frt 20 kr, csordásnak csak két darabért 2 frt, községi őrnek 60 kr, dézmaváltság évenként 22 éven át 15 frt, földváltság 10 éven át évenként 17 frt, cselédbért legalsó számitással 40 frt, összesen 142 frt 20 kr, Számitsuk hozzá ha ugy tetszik, a család ruházatát, évi élelmét, jószág fentartást, és számitsuk fel évi munkálkodását, a heverő tőkét, melynek kamatoznia kellene, vajon mit gondolnak odafen a bölcs honatyák, mennyi terhet bir még el e nép, ha ugyan ezeket tulságos soknak még nem tartanák, — mert kitelik tőlük még ez is.

Nos dicsőséges nagy urak mit gondoltok, vajon ilyen tömérdek kiadások mellett megmenti e népet a végelpusztulástól az Uchatius ágyu.

Vagy talán lehet e népnek reménye ahoz, hogy e terhek könnyebedni fognak, óh nem! hiszen a nagyhatalmu, száz karu és ezer szemü miniszterelnök ur kinyilatkoztatta, hogy kormányzati elvei ugyanazok lesznek, a mik elődjeié voltak, vagyis a közösügyes állapot továbbra is megmarad s ebből folyólag terheink folyvást szaporodni fognak, természetesen, mert az állam kiadásai lényegesen nem apasztatnak, a fedezet kevés, többről kell tehát gondoskodni.

Nem fog a hadsereg létszáma leszállittatni, nem lesz külön vámterületünk, nem lesz önálló bankunk, aranyunk, ezüstünk továbbra is vándorol Bécsbe s kapunk helyette értéktelen rongyokat.

Szóval fen fog tartatni továbbra is e virágzó állapot.

És miután miniszterelnök ur, — kinek köpönyegforditásához oly nagy reményeket kötött óriási pártja, — eképen nyilatkozott, vajon továbbra is Messiásnak tartatik-é a ki csak azért adta fel elvét, hogy bennünket megtartson? Vajon kinek volt igaza, annak-e, ki egy időre félretette a bihari pontokat, vagy annak, aki azokat sohasem hagyta el?

Bizony szegény nép, még roszszabb világot is érünk! Sok Görgeit szült már e haza!

Az előterjesztett törvényjavaslatok közt vajon ott van-é az uzsoratörvény? — nincs! pedig ha már mindenképen nyomatik e nép, legalább a lelketlen uzsorások körmei közül ki kellene szabaditani. Óriási a kamat s nincs jövedelem, ha igy megy 10 év alatt tönkre kell jutni e népnek. Avagy van-e ára most, ha termesztményed van is eladó, nincs; hát a fekvőségnek? épen semmi! De hát ki is venne most valamit, mikor a pénz 100%-ot is jövedelmez. És ezt türik odafen, nem merik beterjeszteni az uzsoratörvényt.

Hát a napirenden levő válópereket megszüntető polgári házasságróli törvényjavaslatot mikor terjesztik be? talán soha! vagy ha igen, olyan furcsa valami lesz az, hogy saját édesapja sem ismerne reá. No persze, hogy a páterek meg ne haragudjanak, mert akkor aztán lesz átok mint csillag az égen.

Bizony bizony boldog alkotmányos világot élünk, nyögünk a teher alatt s a partot, hol a fáradalmak után megpihenhetnénk szemeink hiába keresik a távol setétlő ködében, utazunk a nyomor ösvényein s minden reményünk mit táplálhatunk a komor sirkertben öszpontosul.

S a jós, távol e nyomorok hazájától hiába emeli fel intő szózatát, ti nagy urak nem halljátok azt, pedig midőn az orkán kitör, késő lesz villámháritóról gondoskodni.

Ámde, ha azt akarjátok, hogy a jóakaratu hazafiságnak legalább látszatát megtarthassátok, müködjetek egyakarattal legalább csak azon czélra, hogy az uzsoratörvény felállittassék, az ügyvédi dijak szabályoztassanak, a kötelező polgári házasság behozattassék.

Az uzsoratörvény és polgári házasságra pár sorban már megtevén észrevételünket, az ügyvédi dijak szabályozásáról következő czikkünkben tüzetesen fogunk megemlékezni.

Hegyközi.

— *A magyar fővárosból.* **Az összekötő** vaspálya munkálatai gyorsan haladnak előre. **A tornaegylet** eddigi müszaki vezetője Onerolly János a jövő évben kilép. **Horn Ede** családja számára való adakozás végett felhivás intéztetik a közönséghez. **Öngyilkosságok.** Gardin József nevü házi ur és korcsmáros a visegrádiutczában egy borral telt pisztolylyal, zilált anyagi viszonyok miatt, életének véget vetett. — Egy feltünőleg szép 19 éves korcsmai énekes, boldogtalan szerelemből főbelőtte magát. **Jókai Mór** uj szinmüven dolgozik, melyet németre Dux Adolf forditand. **A nemzeti** muzeumot október hóban összesen 6353 személy látogatta. **A meiningeni** szintársulat még mindig nagy pártolás mellett müködik.

Beszédvázlat.

— Simonyi Ernőtől; a képv. h. hetfői üléséből —

Simonyi Ernő. Fél, hogy a kormány politikája egy nagy katastrófra fog vezetni. Ez aggasztja, ez teszi elfogulttá. A miniszterelnöktől más eljárást várt a budgetvitában, mert a miniszterelnök állása magyarázatot és igazolást kiván. — Ő megbuktatta a mult kormányt pénzügyi politikája miatt, és most ő azon kormány helyén még nagyobb adófelemelést kiván, és még adósságot is akar csinálni. — Ha mi a mult évben elfogadtuk volna a muit kormány pénzügyi politikáját, jobban állanánk, — mint ma. A mult kormány megmutatta, hogy 13 milió adóemeléssel kölcsön nélkül helyre állithatja az egyensulyt: a jelenlegi kormány 14 és fél millió adóemelést kiván, s ezen felül uj adósságot szavaztat meg magának, — s az egyensuly igy sincs helyreállitva. Erre nézve ő igazolást várt volna a miniszterelnöktől, de e helyett kaptunk tőle egy nyilatkozatot, hogy nincs oly hatalom, mely kivenné belőle a vámalkudozásban a kormány terveinek minimumát. Szóló szükségét látja annak, hogy gazdasági téren a jó viszonyt fentartsuk Ausztriával, de ennek a jó viszonynak határa van, ezen tul lépni nem szabad. Csupán a vámkérdés helyes megoldása biztosithatja azt, hogy jó viszonyunk Ausztriával tartósan fennállhasson. Ha mi rövidségben maradunk, a szenvedett kár mindig megbontja az egyetértést. — A bankkérdésben is hosszasan birálja szóló a miniszterelnök szavait, s nem érti, hogy mi lehet a bankkérdésben a: minimum? A miniszterelnök azt mondja ne dobjanak a nép közé eszméket, melyek rosz hatást idéznének elő. Ez eszmék nyilvános uton dobatnak a nép közé, tessék a nyilvánosság utján megczáfolni őket.

Kifogása van a szélsőbali elnevezés ellen, mert nem lévén többé balközép (Szontagh belekiált: Hát a Pesti napló?") ők egyszerüen baloldalnak nevezendők, Ezután Hegedüs beszédjének állitásait czáfolja, s fejtegeti pártja álláspontját a vám és adóügyben. Megtámadja a kormányt, hogy az semmit sem tett, hogy az állam jövedelmei adóemelés nélkül fokoztassanak. Előhozza, hogy a kormánynak nincs programja. Kilencz hónap alatt a bankkérdésben semmit se tettek. A pénzügymin. nagyban játsza, hogy neki nincs szüksége a kölcsönre, mert ő várhat, s mert a kölcsön nem a deficzit fedezésére kell. Mintha bizony a külföldi pénzemberek nem jobban tudnák, hogy mire kell a kölcsön. Óhajtaná, ha a függő kérdések szerencsésen oldatnának meg, de nem bizik a kormányban, — s nem fogadja el a költségvetést.

— *Vidéki hirek.* **Nagyváradon** gyüléseznek a tüzoltóegylet megalakitása czéljából. — Ugyanott a jogászok Bulyovszky Józsefet választották vál. elnökül. **A belényesi és szalontai** vásár a lehetőleg legroszabbul sikerült. **Lederer Ignácz** a „Nagy-Károly“ volt szerkesztője — hir szerint — főbelőtte magát. **Kulán** a hitelegylet könyvvezetőjéül egy hölgyet, Schnegón Gizella urnőt választották. **Sipkón** egy szabómester azért lötte magát agyon, mert 1 frt 10 krnyi adósságát nem tudta megfizetni. **Vácz mellett** egy 30 tagból álló czigány rablóbandát fogtak el. **A szatmári** pénzügyigazgatóság elrendelte, hogy a zsidók szombat és ünnepnapokon is nyitva tartsák dohányárudáikat.

Őszi estékre.

(Géressy Kálmán előadása a magyar irodalom és miveltségtörténetből a XIX. században.)

Kulcsár hazafias munkássága a gondviselés által meg lett jutalmazva. Megérte azon nagy eszmének, melyet egész életén keresztül pártolni, s melynek megvalósitásáért küzdeni meg nem szünt, nem valósitását ugyan, de biztositását. Halálakor, mely 1828-ban következett be, a magyar tudós társaság teljesen megalakulva nem volt még, de az előleges intézkedések annak felállitására már részint megtéve, részint folyamatban voltak, s azokban ő is jelentékeny részt vett, a mennyiben tagja volt azon bizottságnak, mely az académia alapszabályai kidolgozására lett kiküldve. Ekkép tehát a nagy eszmének leendő megvalósitása biztos tudatában, habár azt meg nem érhetve halt meg, miként Mózes, ki az igéret földét látta, de abba be nem mehetett.

A politikai és culturalis történelem, valamint minden államban, ugy nálunk is szoros összeköttetésben állitak, különösen e korban sokkal erősebb volt közöttük a kapocs, mint bármikor és bárhol. Az 1820—1825-ig terjedő idő a magyar politikai történet egyik legszomorubb korszaka; mondhatni, siralmasabb a II. József császár koránál. A gondviselés azonban történelmünk ezen szomoru, de egyszersmind tanulságos korszakában is megmentette e nemzetet.

1813-tól kezdve atyáskodni szerető, de az alkotmányosságnak még csak nevétől is irtózó Ferencz király nem tartott országgyüléseket, hanem rendeletek által kormányozott, mig kormánya minden eszközt felhasznált, hogy a megyék ellenállását megtörje. S e czélját nagy részben el is érte, a mennyiben már 1819-ben a megyék nagy része részint corrumpalva, részint meg félemlitve volt.

1820-ban a kormány, megijedve azon alkotmányos mozgalmaktól, melyek Európaszerte nyilvánultak és minden akadályok daczára nagy elterjedést vettek, minden erejét megfeszitve, s minden eszközt felhasználva oda müködött, hogy azoknak Magyarországon elterjedését elnyomhassa. Mindjárt azon évben a legszigorubb rendeletek adattak ki, melyeknek czélja a sajtó és azzal együtt az irodalom megfojtása volt. A szigoruságban annyira ment a kormány, hogy a censura utján még a tisztán tudományos, nevezetesen bölcsészeti müvek behozatala is megtiltatott.

Ezen rendeletek oly visszahatást szültek a nemzetben, hogy előbb a kormány eszközeül szolgált megyék közül is némelyik magához tért, melyre sokat tett részint egyes iróink fellépése, részint a külföldön megindult nagy szellemi mozgalmak hatása.

Azon megyéink között, melyek a kormánynyal szemben a kiadott törvénytelen rendeletek miatt folytonosan ellenzéket képeztek, s alkotmányunk valódi védbástyái voltak, első sorban emlitendő Barsvármegye, mely ez alkalommal is megmutatta hazafiságát, a censura tulszigoritását czélzó rendelet ellen hatalmas választ küldvén a helytartó tanácshoz. Ettől kezdve a megyék szemei mindinkább nyilni kezdettek. Maga az alsóbb nemesség is, mely a kormánynak eszközeül engedte magát felhasználtatni, kezdé belátni, mennyire rászedetett az által. A nemezis, mely a kormányt hosszu időkön át sujtotta az elkövetett visszaélésekért, nem sokára elkezdé boszuálló müködését, a mennyiben oly ellenzék fejlett ki, mely minden előbbenieknél sokkal erősebb, engesz-

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

AZ ÉLET ISKOLÁJA.

— Eredeti elbeszélés. —

Irta: GRÜNVALD JÓZSEF.

III.

(Folytatás.)

Az utolsó felvonás.

— Szerette férjét, hőn szerette még akkor is, midőn az már a tulvilágon pihente édes álmait.

Csaknem minden nap kiment a temetőbe, s ott a rideg sirnál órákat töltött el; gyakran meglestem őt, s bámultam benne a szenvedély nagyságát.

— Gabriella, mondám egykor, — nem volt-e még elég a köny? Hisz az a kit ön sirat, gyászol, az már a boldogok álmát alussza, az már nem érez többé, — elköltözött e földről, a hol csak a szenvedés és bánat keserité keblét; és vajon nem büntetés, nem kin lett volna-e reá nézve az élet, ha kegyedet és gyermekét tovább is az éhhalállal küzdeni látja, és önnek Gabriella nem lett volna-e az százszorta nagyobb fájdalom, ha férjét folyvást dult vonásokkal, a lelkiösmeret marczangoló fulánkjaival szivében, maga előtt látja.

Csak nagy sokára látta be szavaimnak fontosságát, s az időtől kezdve, nagyon ritkán láttam őt sirni.“

Még sokat beszélt Berthold Madarassy urnak leányáról, de a beszédet be kellett végeznie, mert a reggelit felhordták, s Madarassyné hangja is halnató volt már kivülről.

— Ime Madarassy ur — fejezé be elbeszélését Berthold, — hazahoztam önnek leányát, bocsásson meg neki, mert én is megbocsátottam.

Az ajtó megnyilt, Madarassyné és Gabriella, utóbbi gyermekével karjain, beléptek a terembe, hol a reggeli már várakozott reájok. Ó mennyi öröm volt Gabriella arczán, tiz évvel fiatalabbnak látszott tegnap este óta.

Reggeli után Madarassy igy szólt Bertholdhoz:

— Uram, önnek nemes tette engem annyira lekötelezett, hogy azt érdem szerint meghálálni sem én, sem leányom, képesek nem vagyunk; engedjen meg tehát egy kérdést, melyet mint apa önhöz intézek; mondja meg, legyen őszinte, szereti-e még leányomat?

— Hogy szeretem-e? — felelt Berthold, és Gabriellára tekintett — nem eléggé tanuskodik-e róla az elmult három év?

— És leányom, szólt ismét Madarassy leányához fordulva, — és te szereted-e jóltevődet, óhajtasz-é neje lenni?

Gabriella arcza e szavakra egészen megváltozott.

Kebelében nagy küzdelmek keletkeztek, mit feleljen, mit felelhessen e kérdésre?

— Édes érzelem, — kezdé aztán, megmérhetlen öröm az mely egész lényemet elfogta; öröm, édes érzet, hogy önök körében lehetek és e mosolygó arczu gyermek itt, adnak egyedül éltető erőt, e sokat szenvedett testnek. — Hogy szeretek-é? Óh, édes istenem! tehát mi a szerelem? azt hiszik, hogy olyan szenvedély, mely ha egyszer eltávozott, elköltözött az emberi szivből, még vissza is térhet? — Vagy olyan szenvedély, mely ha egy tárgyban, egy személyben összpontosult, s azt a sors romboló viharja szemeink elől, karjainkból elsodorja, a szenvedély, a szerelem még megmaradt szivünkben? Oh nem! — Ha szerelmünk tárgya eltünt, — akkor a szerelem nincs többé! — E sziv, e kebel többé nem szerethet. E szenvedélynek egy szikrája sem maradt meg, mely azt valaha lángra lobbanthatná; csak hideg közöny, egykedvüség, boldog és boldogtalan emlékek, sajátaim csupán, egyéb semmi!! Bocsássanak meg önök, önök, a kiket oly nagyon megsértettem ez életben, hogy ily háládatlanul fizetem meg e nemes férfiunak különösen irányomban elkövetett jótéteményeit; bocsássanak meg, de én többé nem szerethetek. Ne várjon tehát tőlem szerelmet uram, fogadja el kezemet, egy jó barátnője nyujtja azt önnek, ki kész vele együtt keresztül haladni az életnek hátralevő utján, de ez utunkban ne csudálkozzék, ha szerelem bennünket kisérni nem fog, csupán a jó indulat, a baráti szeretett füzhetnek engem az ön szivéhez, de szerelem nem. . .

A mély ámulat elnyomta a jelenlevő családtagok ajkain a szót, s Bertholdra függesztett tekintettel várták annak feleletét.

— Jól van Gabriella, mondá Berthold ur meghatottan, — szerelmem kegyed iránt még most is oly nagy, hogy ha szerelemmel nem is tud többé engem boldogitani, elfogadom baráti jobbját, ha ezzel csakugyan megajándékoz.

Elegendő nekem a kegyed jósága, barátsága, részemről forró szerelemmel fogom azt viszonzani.

Ekkor oda ment Gabriellához, s megcsókolta.

Ez volt az első csók, melyet Berthold Gabriellának ösmeretsége óta adott.

Az ünnepélyes csendben egyszerre csak megnyilt az ajtó, s azon Asztalos Gáspár lépett be e szavakkal:

— És én megfogom áldani ez önzetlen szerelemből, a jóindulat, a barátság, és a testvéries szeretetből kötött frigyet.

Érzékeny jelenet következett e szavakra; nemcsoda, hiszen mindegyik azt hivé, hogy az, a mit boldogságnak neveznek, sajátja.

Madarassy ur nem tudott hová lenni örömében; kiadta az utasitásokat Asztalos Gáspárnak, hogy meghivókat küldjön szét mindenüvé, hadd vegyen részt e családi örömünnepben minden rokon, ösmerős, jóbarát; azoknak, kik három évvel ezelőtt ama szomoru emlékü napon jelen voltak, sem szabad hiányozniok.

A régi szolgák, cselédek visszafogadtattak, megkezdődött a munka; az udvart, szobákat tisztogatni, a kastély falait meszelni kezdék.

— Nyoma se maradjon a három év pusztitásainak! mondá Madarassy ur, s járt a cselédek körül felügyelni a munkára.

A hibák kijavittattak, helyreállittatott minden, az istállók is megteltek a tanyákról haza hozott paripákkal, a kocsik, a diszes hintók kitisztva, az ócskák ujakkal felcserélve lettek.

Gabriella és Berthold élvezettel szemlélték olykor olykor a sürgölődő cselédeket; lementek a kertbe is, s hosszan elmerengtek a vén kertészen, ki megfeszitett buzgalommal nyeste az elszáradt rózsagalyakat.

— Lásd Gabriellám, mondá Berthold, — ez mind miérettünk történik!

(Folyt. köv.)

telhetlenebb, s a kormányt és a fejedelmi kegyeletet sokkal kevésbé respectáló volt. A II. József alkotmányellenes uralkodása után támadt ellenzékről bátran el lehet mondani, hogy mindig hüség és tisztelettel viseltetett a trón iránt. Fényes bizonyságát adta ennek az Európa mellén taposó nagy Napoleon proclamátiójával szemben, melytől az egész magyar nemzet — egy-két ábrándozó kivételével — elfordult, s vérét és vagyonát önként áldozta uralkodójáért.

Külföld.

Ragusa. Szlávforrásból azon értesülés érkezett, hogy Granskanál a fölkelők 5000 főnyi törökséreget támadtak meg f. hó 11-én. A két napig tartott erős harcznak a lett következménye, hogy a törökök teljes megveretést szenvedtek, közülök 800 elesett 26 elfogatott, minden élelmiszerök a felkelők kezei közzé jutottak, ezeknek veszteségei ismeretlenek.

Francziaország. A nemzetgyülésben több szónok szólt a maire törvénytárgyalása, illetőleg elnapolása mellett.

Stocholm. A malmoe — stocholmi vonal éjjeli vonatai: Zinkőging és Bankeberg közt összeütköztek; eddig 6 halottról és 12 sebesültről tudnak; a belga követ könnyü sérülést szenvedett; 7 vagyon össze van zuzva.

Németország. Gróf Keller kapitány, a legujabban kinevezett katonai meghatalmazott a bécsi német követséghez, ma rendeltetési helyére elutazott.

(—) **Ausztria.** Ő felsége elnöklete alatt e napokban osztrák minisztertanács tartatik Bécsben, melyben a miniszterium által a vámügyi interpellátiókra adandó válasz fog megállapittatni.

Szinészet.

—d—f. Hétfőn, november 15-én adatott: „A fény árnyai", eredeti dráma 5 felvonásban, irta Szigligeti.

Szigligetinek e müve egyike a legjobbak közül. Alakjai kidomboritvák, az alakok müködési körét logikai következetesség és természetesség jellemzi. A női hiuság, melyet csak a legmagasabb fokban magunk elé képzelhetünk, egyedül csak egy személyben, Charlotte marquinőben (Siposné) volt öszpontosulva. És Charlotte, kinek szeszélyei, bünös gondolatai ezerféle alakban tünnek fel szemeink előtt, egészen a darab végeig hü marad benső gonosz ösztönének sugalmazásához, s férjét Nyáray Bélát, (Temesváry) kinek csak ostorául, kinzójául rendelte a végzet e nőt — testben és lélekben megtöri.

A szegény, engedelmes férfiut a nő hiu becsvágya még szegényebbé teszi, következnek a vétkek, — a bün aztán nem várat sokáig magára. A férfiu szivén a lelkifurdalások rágódnak, neje élénk szavakkal festi elébe a bünös képleteket, s czélja elérésére, midőn a férj töpreng és vergődik kinjaiban: a háttérben mutatja a rokonoknak! „lássátok, ő megőrült."

És midőn a férjnek birtokában a bizonyság, neje hütlenségének, gonoszságának bizonysága, óriási gyötrelmében törrel rohan nejére, a ki a zajra elősiető rokonokhoz menekül, mondván: nézzétek, ő csakugyan megőrült.

Számos részleteket, hatásteljes jeleneteket, mik megrenditik a szivet, — hozhatnánk meg fel, miket azonban ezuttal mellőzni vagyunk kénytelenek; — az kétséget nem szenved, hogy a mü alakilag, lényegileg tekintve, a legkitünőbb compositióval biró mü, mely megfelel minden tekintetben a drámai kellékeknek.

Siposné és Temesváry tündököltek, a tragikai jellemek szinezésében. Nem csupán, mint főbb szereplők illeti őket a főbb érdem; hanem játék, a kifejezett érzés, a benső mély fájdalom, a tag- és hangleejtés helyes öszmüködésénél fogva is őket illeti leginkább az elismerés.

A fénynek azonban árnya is volt; Temesváry és Siposné gyakran azon hibába estek, hogy azonnal felösmerte a figyelmes szemlélő, hogy Szigligeti e darabját jámbusokban irta meg.

Siposnét különben a mai előadás alkalmával müvészete elismeréseül, tisztelői egy szép koszoruval lepték meg.

Szeles, kis szerepét ma is hatásteljesen játszotta. Gyöngyösi Etel jó volt. Előadás vége 9 óra után.

—l—a. Tegnap „A szerencse gyermeke" jellemrajz 5 felvonásban került szinre. Irta Birchpfeifer Sarolta, forditotta Ozoray Árpád. E darab, mint jellemrajz, megfelel a nevének, de mint szindarab nagyon unalmas. Fehérváryné, mint Chateaurenard herczegnő igen jól fogta fel szerepét és azt igen helyesen előadta, nem különben Takács Breteuillet. Erdélyi G. (Deuxporf grófnő) bebizonyitá, hogy neki ily szerep nem való. — Gyöngyösi Etel máskor jobban játszott, mint most. Szatmáry komikust csinált Beufleureabbéból, s azon egy csepp tiszteletreméltóságot nem hagyott száradni. Abonyi Anatolt ugy személyesité, — hogy ellene kifogás emelhető. A vendég Kövér Ilma k. a. pedig, mint Hermanec, szerepét tökéletesen elejté. Sem alakja, sem hangja, sem játéka nem jogositja fel a kisasszonyt, hogy a szini pályára hivatottságot érezzen magában. — Szerény véleményünk szerint jó szinész az, ki a nézővel elhitetni képes, hogy ő nem szinész, ezen hatást egy pillanatra sem birta vendégünk felébreszteni. Hangját ugy hordozta, mintha naivságot akart volna kifejezni, mit szerepe nem igényelt, taglejtései visszatetszően hatottak, fájdalma komikumi hatást szült. Voltak eayes jelenetek, miket felfogni látszott, de alig, hogy belehelyezte magát azok jóságába, már ki is esett belőle.

Személyesitése a helyett, — hogy gyönyörködtetett volna, szánalomra gerjesztett, ennek tulajdonitsa, hogy mi ezuttal a fentinél szigorubban nem szólunk, de ha még egyszer alkalmat fog szolgáltatni a birálatra, ugy a jóakarás minden kiméletét mellőzni leszünk kénytelenek. Catont Deák Kata oly nagy élénkséggel adta, hogy egészen meg is feledkeztünk arról, hogy ő dajka. A dajka korához pedig nem illett az a fiatalkori tüzesvérüség, melyet Deák K. játékába fektetett. Az ostoba fiut Kiss kitünően alakitotta, minek következtében nagy derültséget okozott. Végre megemlitendő Kovacsics Erzsi, ki jó nevelőnő volt. —

UJDONSÁGOK.

* **A „Debreczeni Ellenőr"-ben** egy szinházlátogatónak különösnek tetszik a Lecouvreur Adrienneről hozott birálatunkban foglalt azon megjegyzésünk, hogy Adrienne személyesitője nem volt eléggé hü a darabhoz, midőn Bajazetben Roxane szerepét játszván, fehér parókát viselt; a t. szinházlátogató ur ezt nem véli kifogásolhatónak, mert — mint mondja — „akkor az volt a divat:" Nem tehetünk róla, ha e felszólalás után is, fentartjuk teljesen ama megjegyzésünket; mert ha Siposné asszony Roxane szerepben nem a kort és a viseletet akarta jellemezni, akkor minek vett fel török öltönyt? Ha pedig a kort, melyben Bajazet játszik, és az akkor divó viseletet ohajtotta elibünk tüntetni, akkor minek volt a fehér paróka, mely ugyancsak visszásnak tünt fel a török bugyogóval szemben. Vagy az egyik, — vagy a másik volt felesleges. Mert ha például szinpadunkon adnának egy hősies magyar darabot, s ha abban Álmos, vagy Árpád sisak helyett **figaróban** jelennék meg előttünk, azt mondaná erre a t. szinház látogató ur, hogy most ez a divat? . . Ezeknél fogva tehát látható, hogy a tisztelt felszólaló ur megjegyzését illeti a bornirt kifejezés. (—d—f.)

* **A „Jogász önképző kör"-nek** az alapszabályok értelmében könyvtára is lesz, mely egyelőre csak is azon könyvekből álland, melyek adakozások folytán fognak begyülni. A körpénztári állása erősitése utánmaga fog magának szakkönyveket beszerezni. Kőrössy tanár Jhereing jogtudományi kérdéseit a körnek ajándékozta, mely ajándék éljenzéssel fogadtatott. A nevezett tanár ur közelebb ismét hozat Jhering müveiből egyet, mely büntető jogból való kérdéseket tartalmaz, s azokat a gyakorlati előadás végett leforditandja.

* **Beküldetett.** Kérelem Temesváry Lajos igazgató urhoz. Minthogy az előadás alkalmával oly homály van a szinház nézőterén, hogy a fehér lapokon feketén nyomott betüket is alig lehet elolvasni, nem hogy a szines lapokon nyomottakat, óhajtandó volna ha a szinlap papirja fehér volna s nem mint jelenleg szines. Egy szinház látogató.

* **Furcsa.** Egy müncheni czég Stern Adolf festő helybeli lakoshoz a festékek árjegyzékét küldé be, a küldemény czime magyarul volt irva, hanem azon czim, mely egy budapesti kereskedőháztól jött németül hangzott. Egy szintén a fővárosból érkezett árjegyzék boritékának a czime magyar volt ugyan, de a szöveg egészen német.

* **Rott Mari,** szinkázunk egyik tehetséges szinésznője, mint értesültünk, nővérének Timárnénak történt elhalása következtében, a fájdalmak miatt ágyban fekvő beteg. Ohajtjuk mielőbbi felgyógyulását.

* **Müller Lajos** helybeli táncz-tanár f. hó 26-án a „Fehérló" vendéglőben bált rendez tanitványaival; a kik a mult évekből tudják, hogy e bálok mily nagyszerüen szoktak sikerülni, — azoknak felesleges ezt figyelmökbe ajánlanunk. Érdekesség szempontjából, mint hallottuk Müller ur idei bálja az eddigieknél még nagyszerübb lesz, mert ebben a bál anya tisztét egy öt éves gyermek fogja viselni.

* **Husárak.** A helyberi mészárosok által f. 1875-ik évi nov. 17—24-éig megalapitva s a hatóságnál szabályszerüleg bejentve következők: 19. kr. a mészáros társulat H. u. 1553 sz. székében 20 kr. Balsay Gábor H. u. 1442 Csapó u. 358 s özv. Péntek Istvánnénál Rózsatér 6. sz a. — 21 kr. Rácz Józsefnél Rózsatér 6. sz a. — 23 kr. Faragó Jánosnál Teleki u. 2135. sz a. — minde többi mészárosoknál pedig 22 kr.

* **Balázs Kálmán** zenekaráról elragadtatva szólnak a drezdai lapok. A német sógoroknak ugyan megtetszettek a bubánatos magyar dalok, különösen bámulják a kis gordonkást. Balázs alkalmasint kimegy Amerikába.

* **Vásárbirói hivatal árjegyzéke.** Debreczen, 1875. évi november hó 16-án. — 1 mérő buza 3.20—4.50 krajczár, 1 mérő kétszeres 2.80—3.00 krajczár, 1 mérő rozs 2.70—2.90 krajczár, 1 mérő árpa 1.55—1.70 kr, 1 m. zab 1.65—1.75 kr, 1 m. tengeri uj 1.55—1.65 kr, 1 m. köles 1.80—2.00 kr, 1 m. kása 3.75 kr, 1 zsák burgonya 1 frt, 1 mázsa szalonna 35, 36, 37 frt, 1 mázsa háj 38, 38½, 39 frt.

* **A nagytemplom** toronyóráit jó volna talán megigazitani, mert mig egyik 10 órát mutat, addig a másik óra üti a félnégyet.

* **Bosszu.** Egy hölgy örök hüséget esküdött kedvesének, mely fogadás azonban nem gátolta őt abban, hogy el ne szánja magát, egy más férfiunak kezét ajándékozni, s ezen czélból már gyürüt is cserélt. Az elhagyott kedvesnek nagyon zokon esett e megcsalatás és természetesen első gondja volt megtört szivébe vasat röpiteni, de minthogy átgondolta azt, hogy ezen tette talán még meg is örvendeztetné a hütlent, mert akkor annak nem fog kelleni attól tartania, hogy a jövőben holmi esküszegésre emlékeztető szavak fognak fülébe sugni, azért elhatározá magát az ifju előbbi határozatát megsemmisiteni. De dühét mégis bosszuállás által kivánta lemosni a miért pokoli tervet főzött, mit egy szép hajnalban ki is vitt. Ugyanis a hütlen nő ablaka alatt eljátszatta egy zenetársulat által „La Traviata"-t (a tévedt nőt). Ajánljuk a megcsalatot szivek sebére ezen uj bosszunem jóltevő balzsamát.

Magyar tud. akadémia.

Budapest, nov. 15.

(H.) A nyelvtudományi osztály mai ülése igen látogatott volt, különösen nagyszámban az ifjuság jelent meg. Pulszky Ferencz megmegnyitja az ülést. Bartalus István folytatja a „müvészet és nemzetiség" czimü felolvasását. Kifejti, hogy miképen képződött a németeknél, franciáknál a nemzeti zene s azon konklusióhoz jut, hogy Magyarországnak önálló nemzeti zenéje lesz, habár „Béla futása" óta jóformán csak Erkel irt magyar dalmüvet. Ballagi Mór Brassay minapi értekezését birálja és czáfolja azon kifejezését, hogy nincs szegény nyelv. Előadja, hogy a „jellem" szó létezését Szemere Bertalannak köszöni, ki sokáig törte fejét a charakter szó magyaritásán. Maga Brassai is 250 szót használt a nyelvujitók szótárából. Idézi Apáczai Csere Jánost, kinek kifejezése igen bonyolult azért, mert nem ismerte az alany szót. A nyelvujitás nagy forradalmi munka, általános lelkesedés müve volt, melyhez a mai kor epigonjai illő tisztelettel kell hogy járuljanak. E passust lejkesen megéljenezték. Biráló mondja továbbáb, hogy a gondolat biztos közlésére nem elég hogy az uj kifejezés jól legyen alkotva, hanem az is kell, hogy általános megállapodás eredménye legyen. Az ivad szót nem szereti, fenkivánja tartani az idény szót, melynek van elég analogiája: dohány, foszlány, kötény, leány, legény, zsiványszavak. Brassai igen élesen támadja meg a „Nyelv Welyőrt", de a közönség pártolja. De minthogy Brassai felolvasása mégis sok becses anyagot tartalmaz, azért nyomtatásban való megjelenése nyereség lesz az irodalomra nézve.

Bálint Gábor bemutat egy mandzsu könyvet, melyet Padjeri, mongolországi orosz konsultól kapott, mire az ülés véget ért.

A háromszéki leányok.

Nem Szigligeti hason czimü népszinmüvéről akarunk szólani, hanem más, sokkal szomorubb dologról, a melyet a „Szegedi Hiradó" szerkesztője, saját lapjában a következőleg ad elő: Brassóban állandóan mintegy hatezer székely leány van szolgálatban, legnagyobbrészt Háromszékből. A szegény székely minden ügyessége és szorgalma mellett sem képes nagyobb családot eltartani s igy leányait már 11—12 éves korukban Brassóba viszi szolgálatba, hol nagyon kapósak, mert ügyesek s a legnehezebb munkákban páratlanul kitartók. Háromszéki vándorlásunk közben feltünt nekünk, hogy a székely nők közt csak különös ritkaságkép födözhettünk föl egy-egy csinos arczot, vagy jól termett, egészséges, kifejlett alakot; a leányok formátlanok, az asszonyok korán öregedtek. Brassóban aztán rá jöttünk ennek a nyitjára. Itt már aztán seregestül láttuk az erőteljes, csinosnál csinosabb arczu székely leányokat. — A dolog nyitja tehát az, hogy a székelyek ide küldik. — De mi lesz itt a leányokból?! Borzalommal és keserüséggel tölté el lelkünket, a mit itt halottunk és tapasztaltunk. Nincs talán város a continensen, amelyben a szemérmetlenség oly nyiltan és nagyban üzné orgiáit, mint itt. A székely lányok, nemzedékről nemzedékre, ezrével hullanak a bün fertőjébe, s az egészséges, piros-pozsgás alakok nyomorék vázakként térnek vissza a szülői hajlékba, hogy nők és családanyák legyenek. A szász gazdák nem törődnek velök, csak munkáikat végezzék, — sőt talán örülnek rajta, hogy szemeik előtt látják fejlődni a borzasztó mételyt, — mely egy derék magyar népfaj, — a székelység erejét emészti. — A rendőrség is ép oly keveset törődik e bajjal, mint a szász gazdák, s a szász hatóság ép oly keveset, mint a rendőrség. A magyarság vérző szivvel látja faja pusztulását, de nem képes segiteni. Évek alatt, a legnagyobb erőfeszités mellett, annyit sem tudott kivinni, hogy egy a város tulajdonát képező vendéglőből a vasárnaponkinti nyilvános orgiákat kitilthatta volna, a hol pedig százával esnek az áldozatok a rendőrség szemei előtt. — Brassó városának e gyilkos mérge már is emészti a székely népet, — s ha ez tovább is igy grassálhat, kétháromévtised elég lesz arra, hogy a háromszéki székelység leányai végkép elsatnyuljanak s lassankint véputulásnak induljanak. És ez oly bizonyos, mint a halál, ha a kormány bele nem néz a dologba s erélyes kézzel gátot nem vet e hallatlan demoralisátiónak. Mert hogy a szász urak, kik a hatalmat birják, nem fognak rajta segiteni, arról bizonyosak lehetünk.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— November 15. —

Ürményi Miksa befejezi beszédét és a pénzügyi bizottság jelentését nem fogadja el. Lovász Miklósnak a delegátió intézménye nem tetszik. A budgetet elfogadja.

Péchy Manó gr. Meg van arról győződve, hogy sikerülni fog financziánkat rendezni. Beszédének folyamán a luxusadó ellen nyilatkozik. Majd a jobboldali ellenzék ellen fordul, melynek nincs programmja. Végre a költségvetést elfogadja. — Németh Albert hosszasan és szellemesen beszél. Számos közbeszólás folytán szóló oly feleleteket ad, melyek izgalomba hozzák a házat. Igy kimondja, hogy ő nem olyan hirtelen felkapott pénzügyi kapacitás, mint Nagy György, meg Móricz Pál. Szónok szemére hányja Tiszának, hogy most azon pénzügyi politikát üzi, melyet ellenzéki korában folytonosan támadott.

Tisza ingerülten válaszol és „rustia natura tenet sua jura" kifejezéssel él, mi zajt okoz, Németh az elnöktől a miniszterelnök rendreutasitását kéri, ki azt azért nem teszi most, mert nem tevé Németh beszédjénél, holott lett volna oka reá. Tisza kijelenti, hogy a delegátió eljárásáért, habár nem ő volt a kabinet elnöke, mégis magára vállalja a felelősséget, mert a jelenlegi kormány minden tagja felel a másikáért. Wencheim szól ezután, ki szintén védi a delegátiót, mert szükséges volt haderőnk védképességének fentartása céljából a kivánt költséget megszavazni. Ülés vége 2 óra 15 perczkor.

Debreczeni szinház.

III. Bérlet. 5. sz.

Csütörtök 1875. nov. 18-án.

adatik:

Granadai éjj-szállás.

Regényes nagy opera 3 felvonásban. Szövegét irta egy hasonló czimü mü után Braun C. lovag, zenéjét szerzé! Kreuzer Konrád, forditotta Bodorfi H.

Ideiglenes felelős szerkesztő:
TISZAI DANIEL.

Tüzifa.

Első osztályu sima hasitott **bükfa** kitünő égéserejü, a gázgyár előtti rakhelyen jutányos áron eladó.

Értekezhetni báró O. Hugó jószágigazgatósngánál a „Fehérló szállodában."

365 1—3

HIRDETESEK.

Csupán csak **Löbl Frigyesnél** Budapesten, Lipótvárosi templom-tér váczi körut 6/2 a **27** kros árucsarnok **alapitójánál** található a legócsóbb **bevásárlási forrás.**

Hol nemcsak mindennemü női ruhahelmék és minden e szakba vágó czikkek kaphatók a legjobb minőségben **27 krért**, hanem mindennemü **finomabb** ruhakelmék, vásznak és asztalnemüek is dus választékban 40%-al a gyári áron alul árusittatnak el.

Vidéki rendelmények pontosan teljesittetnek.

Minták bárhová ingyen és bérmentve. 294 17—20

Minden állat-betegséget

25 évi tapasztalás szerint gyorsan, olcsón és alaposan gyógyit

BARTH FÜLÖP,

volt cs. k. kerületi állatorvos és szabadalom-tulajdonos,

Bécsben, Stadt, Gisellastrasse 4.

Rendelkezési idő 10—12 és 2—4 óra közt; levél vagy távirati uton is, és gyógyszerekről is gondoskodva lesz.

Epe-keverék, epe, epefolyás, epe-dinkel, békaepe ellen lólábakon, üvegenként 2 frt 60 kr.

Erős kenőcs, nyilalás, csontbántalmak, nyúlszőr, ugyszintén régi csontkinövések ellen, egy tégely 2 frt.

Ló-folyadék, váll-, csipő és keresztbénaság, csúz, intágulás, továbbá az izmok ficzamodásai, megrántásai, daganatai, merevségei és gyöngeségei ellen; üvegenként 1 frt 40 kr.

Morpheum, sebek, daganatok, túr-, csüdsömör, nyir-, bélrothadás és talpvér-folt ellen; üvegenként 1 frt 20 kr.

Patkó-kenőcs, gyönge és törékeny patkó ellen; 1 frt 20 kr.

Marhapor, lovak és szarvasmarháknak mirigy- és párolgásbajok, bélgörcs (Kolik), fölfuvódás, hasszorulás éslsoványodás, étvágyhiány és a teheneknél a tej ki nem adása ellen; egy nagy csomag 80 kr.

Kutyakenőcs, börviszketés és kiütés, rüh, érdesség, pikkely, rovar, fülfolyás, a szőr feldörzsölése, kiesése ellen, lovak és kutyáknál, üvegenként 1 frt.

Kutyapor, a kutyák belső betegségei ellen, darabonként 60 kr., a Spiegelgasse-bani gyógyszertárban is kapható.

Bizonyitványok, elismerő iratok és köszönőlevelek az elősorolt gyógyszerek jeles hatásáról irodámban (Bécs, Kärntnerring, Gisellastrasse 4.) mindenkinek szives megtekintésül készen állanak. Nyilvánosságra hoznám azokat, ha nem volnának oly számosak, hogy még a leggyakorlottabb olvasó is alig olvashatná el 2—3 hónap alatt, és a mi Albrecht főherczeg-tábornagy ő cs. k. fensége jószágigazgatósága, gr. Eszterházy Andor, gr. Jankovitz, gr. Zichy, gr. Apponyi, gr. Cigala, gr. Deym, Granden várgróf, gr. Wurmbrand, gr. Arz, gr. Chorinszky, gr. Gaschin, gr. Waldendorf, gr. Collonitz, gr. Podstatzky, lovag Appiani, cs. k. tábornok, és több ezer más magas uraság, katona és szakértő tekintélyek által a bel- és külföldön is bizonyittatik. Használati utasitások mellékelve lesznek. — Fönnebbi gyógyszerek mindig frissen készitve azonnal szétküldetnek, és nem lesznek a raktárakban romlásnak kitéve, mint azt többen hasonló készitményeikkel tenni szokják. — Tanács-kérésekre bármely állat-gyógyászati ügyekben a leggyorsabban válasz adatik.

Barth F.

364 1—20

Titkos betegségek

és

bőrbajok

gyógyittatnak **RICORD** párizsi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint,

FOGAK

és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Dr. Weisz Gyula.

gy. orvos által.

Lakik: Miklósntcza Mózes Lajos-féle ház 2079. sz.

281 32—36

5346/1875.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Erdelyi Kálmán** és **Holcsy Arnold** részére alperes **Beszler Gábor** és neje **Facsar Sárától** 450 ft illetőleg 710 aft. tőke és járulákai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 2365. számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 6500 frtra becsült piaczutczai 1661. számu házastelek és 2 hold 1300 négyszögöl ondódi föld, jövő 1876-ik évi **január hó 7-dik,** szükség esetére **február hó 7-dik napján** d. u. 3 órakor a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó **Török Péter** által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10% vagyis 650 afrt az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a 2-ik a leütéstől 1 hó, a 3-ik a leütéstől 2 hó alatt az árverés napjától fogva járó 6 százalékos kamatával, fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. A vevő a vett háznak a leütéstől 15 nap mulva, a földnek pedig azonnali birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd **Szanka Sándor** által fognak képviseltetni.

Azok pedig, — a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi október hó 15-dik napján tartott üléséből.

Dienes Barna
jegyző.

338 2—3

RAVISSANTE

Dr. LEJOSSE-től Párisban

hölgyeknek nélkülözhetlen!

Csak a hivatalosan megvizsgált méregmentes, tiszta és teljesen ártalmatlan, valódi **RAVISSANTE** bir azon erővel, az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utóbajoktól megóvni és szépséget s ifjuságot biztositani. Ha a Ravissante naponkint egyszer az ujjhegygyel az arczra vagy más testrészre dörzsöltetik, már a törülközés után tapasztalható a majdnem csodálatos hatás. Az arczon támadt ránczok és himlőhelyek elsimittatnak. — A Ravissante ifju arczszint idéz elő, a bőrt fehériti, frissiti és finomitja; eltávolit legrövidebb idő alatt szeplőt, májfoltokat, orrvörösséget, s a bőr minden tisztátalanságait.

Már az első kisérlet után elhatározzák a t. hölgyek, jövőre csupán csak a Dr. LEJOSSE-féle világhirü „RAVISSANTE" szépitőszert használni.

Hamisitatlanul kapható nagyban és kicsinyben valódi minőségben: „Dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE" fő- és szétküldési raktárban Austria-Magyarország számára,

Schwarz Henrik-nél,

Budapesten, Kristóf-tér 1. sz.

Egy üvegtok ára 1 frt 50 kr. és 2 frt 50 kr.
Postai küldésnél 20 krral több.

Óvás hamisitás ellen!

Miután Hatschek Miksa ur, kinél ezelőtt fiók-raktárt tartók, bizalmammal visszaélt, s egy hamisitott, saját gyártású csinálmányt valódi helyett árult, indittatva érzém magamat, tőle a raktári jogot elvonni és iránta a szükséges lépéseket megtenni.

Óva intem mind a t. raktártartó urakat, mind a kicsinyben vásárlókat az ugynevezett „La Ravissante Perfectionné" vételétől, mely a valódi párisi Dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE"-nak Hatschek Miksa ur által rosszul utánzott hamisitványa.

A dr. Lejosse-féle „RAVISSANTE" e téren a legtökéletesebb és egyátalán nem kiván többé javitást, mint ezt a nálam található számos elismerő irat kielégitő módon bizonyitja.

A dr. Lejosse-féle párisi „RAVISSANTE" nagyban és kicsinyben egyedül és csak valódi minőségben csupán nálam kapható, s annak üvegkupakján a használati utasitáson kivül francziа nyelven még a következő szavak is állanak: EXCITATION DE LA BEAUTÉ RAVISSANTE PAR Dr. LEJOSSE A PARIS.

A t. raktártartó urak a vidéken tehát a valódi hamisitatlan „RAVISSANTE" megrendelése czéljából sziveskedjenek ugy mint ezelőtt, ezután is mindig csak egyenesen hozzám fordulni.

SCHWARZ HENRIK,

a Dr. Lejosse-féle „Ravissante" fő- és szétküldési raktárnoka Austria-Magyarország számára,

Budapesten, Kristóftér 1-ső szám.

Vidéki rendelmények a legszigorubb titoktartás biztositása mellett utánvéttel eszközöltetnek.

Debreczenben valódi minőségében kapható **Göltl Nándor ur** gyógyszertárában.

348 4—